

ad Løbe-Nr. 214—16 (Tobak m. v.).

111.

C. W. Obel, A. M. Hirschsprung & Sønner,
Aalborg. København.

I Anledning af, at den højtærede Finansminister ved Toldlovens første Behandling har bebudet Fremsættelsen af et Forslag om Værditold paa Tobak, tillade undertegnede Firmaer sig herved at fremsende en Redegørelse af Værditoldens Virkning i vort Fag.

Saa vidt vides, findes der i hele Verden ikke et eneste Land, hvor Værditoldsystemet anvendes paa Tobak. Et enkelt Land, hvis Tarif indeholder Værditold (Indien), er tobakeksporterende, ikke -importerende. Der hersker hele Verden over den Anskuelse, at Tobak er en af de Artikler, som mindst af alle egne sig til Værdifortoldning. Dette er en universel Opfattelse, som alle sagkyndige slutte sig til.

I Tyskland, hvor en Reform paa Tobaksbeskatningens Omraade har staaet paa Dagsordenen i 30 Aar, og hvor der har været Forslag fremme baade om Statsmonopol, om Fakturaskat og Banderolleskat, har man endnu ikke set Forslag om Værditold paa denne Vare. Dette fortjener saa meget mere at fremhæves, som man gennem Værditoldsystemet i Tyskland vilde overvinde alle Vanskeligheder i det brændende Spørgsmaal: Skatteforholdet mellem den fremmede Raatobak og den overordentlig betydelige indenlandske Tobaksavl.

Ved de store Debatter i Tyskland i sidste Aar angaaende de ny Rigs-skatte blev der end ikke fra nogen Side stillet Forslag om Værditold paa Tobak i almindelig Erkendelse af, at en saadan er uigennemførlig, urimelig og illusorisk, — og selv Holland, hvor Værditoldsystemet anvendes paa mangfoldige andre Artikler, har ikke Værditold paa Tobak.

Grunden til denne universelle Opfattelse af Værditoldens Uanvendelighed paa denne Artikel er Erkendelsen af, at der ved Værditold paa Raastoffet ikke opnaas den tilstræbte Retfærdighed: en Beskatning af Forbruget i Forholdet til den færdige Vares Salgspris. Denne betinges nemlig ikke af Raastoffet alene, men fremstaar først ved dets Forædling gennem Fabrikationen i Forbindelse med Arbejds-løn, Hjelpestoffer o. s. v. Man træffer ikke det søgte Skatteobjekt, den færdige Vare, gennem Værdibeskatningen af Raavaren — i alt Fald ikke i en Maalestok, som har nogen Betydning hverken for Konsumenterne eller Statskassen. De billige Varer, som jo udgøre Hovedforbruget, ville ikke faa nogen Lettelse af nævneværdig Betydning, naar Staten skal have de paaregnede Indtægter — og Merbeskatningen af de fine Varer vil intet fylde i Statskassen. Med andre Ord, Værditolden paa denne Artikel opfylder ikke sin Hensigt. Vi skulle i det følgende søge at begrunde dette nærmere.